

ROUW RONDOM

mei 2025

ES
de
G

Laten we ons gezonden weten

*Laten we ons gezonden weten
als de handen van de hemel,
die zich vouwen rond de aarde.*

*Om luiken te openen,
waar uitzicht ontbreekt,
om harten te verwarmen,
waar de kilte toeslaat,
om handen te vullen
van wie beroofd zijn,
om tranen af te wissen
die blijven stromen,
zelfs om te spreken
waar iedereen zwijgt
en wegstijgt.*

*Laten wij ons geroepen weten
om van elkaar gediend te zijn.*

*Wat een handvol brood
al niet kan doen.*

Sytze de Vries

Kerkdiensten van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken

zondag 11 mei	10:00 uur	ds. Rene Rosmolen, Hoogland Collecten: Nijkerks Diaconaal Beraad en Onderhoud gebouw
zondag 18 mei	10:00 uur	ds. Ellie Boot Collecten: Voedselbank en Kinderdienst
zondag 25 mei	10:00 uur	ds. Ellie Boot Collecten: Hospice Nijkerk en Onderhoud orgel en piano
donderdag 29 mei	10:00 uur	ds. Ellie Boot+?/Hemelvaartsdag/oec/PC
zondag 01 juni	10:00 uur	ds. Jan de Vries, Eemnes Collecten: Eigen diaconie en Eredienst
zondag 08 juni	10:00 uur	ds. Ellie Boot/Pinksteren Collecten: Straatpastoraat Amersfoort en Cantorij

Agenda

woensdag 07 mei	20:00 uur	Repetitie cantorij
maandag 12 mei	20:00 uur	Nassaulaan 20 Wijkteam 6
woensdag 14 mei	13:30 uur 20:00 uur	Inloopmiddag Repetitie cantorij
woensdag 21 mei	20:00 uur 20:00 uur	College van kerkrentmeesters Repetitie cantorij
donderdag 22 mei	20:00 uur 20:00 uur	College van Diakenen Grote Kerkenraad
maandag 26 mei	19:30 uur	Ridderspoor 12 Wijkteam 4
woensdag 28 mei	13:30 uur 20:00 uur	Inloopmiddag Repetitie cantorij

Kerkdienst en liturgie

Feestzondagen

Nu we de Veertigdagentijd en Pasen achter ons hebben leven we in 50 dagen tijd toe naar Pinksteren.

Feestzondagen zijn het. De liturgische kleur is daarom wit. En de lofzang zal alle zondagen klinken.

In verschillende kerken, zoals de Oud-Katholieke en de Rooms-Katholieke Kerk, is dit de periode waarin de paaskaars brandt. Vol vreugde wordt de opstanding van Christus gevierd. Na Pinksteren wordt de kaars gedoofd. Wel blijft de kaars bij het doopvont staan. Hij zal dan alleen nog branden bij bijzondere vieringen die in verband worden gebracht met de opgestane Christus. Dat zijn bijvoorbeeld doopvieringen en uitvaartdiensten. Bij doopvieringen als teken van het nieuwe leven; de doopkaars wordt aan de paaskaars aangestoken. Bij uitvaartdiensten als teken van de hoop op de opstanding en het eeuwige leven. Doordat de paaskaars alleen op speciale momenten brandt, valt dat des te meer op. In veel protestantse, lutherse en anglicaanse kerken brandt de paaskaars in alle vieringen, het hele jaar door. Het feest van de opstanding van Christus wordt elke zondag gevierd, zeggen zij. De paaskaars symboliseert het Licht van Christus dat altijd aanwezig is.

Ook wij kiezen ervoor om iedere zondag het licht van de paaskaars zichtbaar te laten zijn. Misschien zien we er daardoor wel eens overheen; dat we iedere zondag de opstanding vieren, wordt dan makkelijker vergeten.

Tegelijk is het fijn elke zondag dat licht te kunnen zien. Licht waaruit hoop spreekt, soms tegen de wanhoop in. Licht dat de aandacht vestigt op de symboliek van de kaars. Een jaar lang zal de huidige kaars met ons meegaan. Feije Duim beschilderde die. Er valt veel op te zien: ochtendgloren, spelende mensen,

helpende handen, en een kruis dat een beetje gebutst is en de kleur groen heeft, ook weer teken van hoop.

Kerkdienst en liturgie (vervolg)

De paaskaars van 2024 was bewerkt door de kinderen van de basis-catechese. Zij gaan met elkaar overleggen over een goede bestemming: iemand die ze het licht van Pasen gunnen.

The Religion Singers: zondag 25 mei

Al een tijdje lezen we berichten in de nieuwsbrief en de Rondom over The Religion Singers, het gospelkoor dat de voorloper was van FREE. In 1968 werd het opgericht door Riet van Deuveren. Het heeft achttien jaar bestaan en zelfs bij het tienjarig bestaan een LP opgenomen. Nu de Eshof als gebouw 50 jaar bestaat, kwamen enkele oud-koorleden op het idee om een reünie te organiseren voor The Religion Singers. Die zal op zaterdag 17 mei gaan plaatsvinden. En op zondag 25 mei zullen de zangers die kunnen (en het aandurven) meewerken aan de kerkdienst in de Eshof. We zien ernaar uit!

Hemelvaartsdag: donderdag 29 mei

Wie gaat er mee dauwtrappen op Hemelvaartsdag?

We verzamelen om 8.15 uur bij het Pauluscentrum. Daarvandaan maken we een wandeling in onze mooie nabije omgeving. Uiterlijk 9.30 is iedereen terug bij het Pauluscentrum; daar is koffie met wat lekkers. Wie niet mee kan of wil met de wandeling is van harte uitgenodigd om rond 9.30 uur aan te schuiven bij de koffie.

Om 10 uur vieren we een morgengebed terwijl we in een kring zitten in de kerkzaal van het Pauluscentrum. Tijdens de wandeling hebben de wandelaars kunnen nadenken en praten over een vraag. Welke dat is, dat houden we nog even geheim. Wel verklap ik dat een lied van Herman Finkers een rol zal spelen: 'Daarboven in de hemel'. We hopen op droog weer. Maar wat voor weer het ook zal zijn, wat de schoonheid van de wandeling betreft zal het aan de natuur niet liggen, die is prachtig.

Ellie Boot

80 jaar vrede

Op maandag 28 april vond er een stroomstoring plaats die vanaf het begin van de middag heel Spanje en Portugal platlegde. Een fenomeen dat nooit eerder was voorgekomen. Men zoekt nog naar de oorzaak.

Beide landen waren urenlang gedompeld in chaos. Diana en Maarten Kneppers-Doornekamp waren op dat moment met hun dochters Iris en Anne in Barcelona. Ze maakten de chaos aan den lijve mee.

Het eerste wat ze merkten was dat de wifi het niet deed en ze nergens geld konden pinnen. Het verkeer werd al snel een grote chaos doordat verkeerslichten niet werkten. Geen metro, geen tram, geen trein. Reizigers strandden. Ook wc's in hotels bleken niet toegankelijk.

Ook bij het busstation chaos: iedereen wilde mee. Maar er was er geen informatie en geen organisatie. Taxi's waren bijna niet te bemachtigen en vroegen exorbitante bedragen. Het was uren en uren wachten op een busstation vol drukte en chaos. Geld pinnen bij een automaat die extra betaling vroeg – maar toch gedaan, je weet niet wat er nog komt. Een tosti halen in een obscure tent. De kou verdragen die op kwam zetten toen de zon onderging. Af en toe kwam er een bus en wrongen mensen zich ruziënd naar binnen. Politie probeerde het gedrang te reguleren. Waar de bussen heen gingen was vaak onduidelijk.

Het lukte hen om na middernacht eindelijk hun hotel te bereiken. Dit dankzij plaatsen in een bus die ze konden bemachtigen en een Nederlands stel dat hen per auto het laatste stuk vervoerde.

Diana schreef: "Wat voelde ik me echt ontheemd als er dus geen info is. Als je niet weet wat er gebeurt, als je niet weet waar je moet zijn, of wie je kan helpen. Wij maken het nu 1 dag mee maar het speelde gister steeds door mijn hoofd. Echt ontheemden, mensen echt op de vlucht met doodsangst die niet weten wat ze moeten, wat en hoe..."

Zo zou het ook hier kunnen gaan. Zodra er een totale stroomstoring is, kunnen we niets meer en weten we niets meer. Ik begrijp mensen die een overlevingspakket in huis hebben: water en voedsel voor een paar dagen. Maar dat is niet veel. En tegen de angst helpt het niet. Angst lijkt soms mensen te regeren. Zelfs als er geen oorlog is.

De laatste keer bij 'Welkom Rondom Tafels' was ik in gesprek met de Pakistaan Abdul en de Turk Mert. Wat ze hebben meegemaakt weet ik niet. In elk geval voldoende om alles achter te laten: huis, bezittingen, baan, familie, vrienden. Met niets dan zichzelf en elkaar gingen ze op reis.

Maar ze zitten niet bij de pakken neer. Beiden hebben een enorm geloof in de toekomst hier in Nederland. Hoop op een bestaan dat voldoening schenkt. Ook al eerder trof ik dit optimisme aan, bij Fatma en Ali, bij Samira en Mehran. Ze zijn bereid hard te werken. Ze doen dat ook. Ze geloven erin dat ze uit niets iets kunnen opbouwen.

Is hun leven makkelijk? Ze krijgen immers van alles van de Nederlandse overheid: huis, toelagen... Nee, natuurlijk niet. Ze werken zich een slag in de rondte om de taal te leren. Ze sjouwen verdriet en trauma's met zich mee. Ze voelen zich ontheemd. Ze zitten vol zorgen om familie en vrienden in het thuisland. Ze kunnen vaak het werk niet doen waarvoor ze zijn opgeleid, maar moeten aanpakken wat ze krijgen kunnen. Vaak moeten ze met dit alles ook nog de zorg voor kinderen combineren. Terwijl wij Nederlanders somber kunnen zijn over de wereld, de politiek, het milieu, de polarisatie en wat er maar moeilijk is, stellen zij daar een weerbarstig optimisme tegenover. Ondanks wat ze hebben meegemaakt en nog steeds meemaken. Ze geloven in opstanding.

Dit alles roept twee gedachten in me op. Wat is het belangrijk dat we niet vergeten hoe verschrikkelijk oorlog is. Dat we ons ervan bewust zijn dat we hier al 80 jaar in vrede leven. Dat we, ook als er geen ooggetuigen meer zijn die er uit eigen ervaring over kunnen vertellen, nooit de fout maken te gaan denken dat oorlog ooit iets kan oplossen. Of dat oorlog om wat voor reden dan ook 'goed' zou kunnen zijn. En wat is het belangrijk dat we in gesprek blijven met mensen die uit ervaring oorlog en onveiligheid kennen. Zodat we waarderen wat er hier is. En hun optimisme ons kan voeden.

Ellie Boot

Teksten over vrijheid

'Een sleutelwoord in mijn wereldbeeld is de strijd tegen onverschilligheid.

Ik heb altijd geloofd dat het tegenovergestelde van liefde niet haat is, maar onverschilligheid.

Het tegenovergestelde van geloof is niet arrogantie, maar onverschilligheid. Het tegenovergestelde van hoop is niet wanhoop, maar onverschilligheid. Onverschilligheid is niet het begin van een proces, maar het einde ervan.

Als je de keuze hebt tussen wanhoop en onverschilligheid, kies dan voor wanhoop en niet voor onverschilligheid! Want wanhoop kan een boodschap voortbrengen, maar onverschilligheid kan per definitie niets opleveren.'

Elie Wiesel (winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede)

Toen de nazi's de communisten gevangen zetten heb ik gezwegen;

ik was immers geen communist.

Toen ze de vluchtelingen wegstuurden heb ik gezwegen;

ik was immers geen vluchteling.

Toen ze de Joden opsloten heb ik gezwegen;

ik was immers geen Jood.

Toen ze de katholieken arresteerden heb ik gezwegen;

ik was immers geen katholiek.

Toen ze mij kwamen halen

... was er niemand meer die nog kon protesteren.

Naar Martin Niemöller

Predikant en verzetsstrijder in Nazi-Duitsland

Christofoor

Er liep een kind op straat. Zo licht alsof ze danste. Een ekster vloog brutaal langs haar heen. Ze keek de vogel na, die in een boom verdween.

Haar ogen waren doorzichtig, alsof ze heel ver zag."Die komt uit de tuin van God" zei ze beslist. En toen ik niet direct een antwoord gaf, zei ze: "dat zie je toch?" Een uitleg gaf ze niet. "Ik kom er ook vandaan, ik weet het zeker." Ik vroeg: "Hoe weet je dat?" "Dat zie je toch?" zei ze opnieuw.

De ekster vloog nu uit de boom omhoog. "Nu gaat hij weer terug," zei ze en riep de vogel na: "Zul je God de groeten doen?" De zon brak door en streefde haar.

Hans Stolp

1e collectes mei 2025

Zondag 4 mei 2025

Eigen diaconie

Naast de vele diaconale organisaties die wij steunen en waarvoor vaak een collecte bestemd is heeft de diaconie van de Eshof ook uw steun hard nodig. Met uw steun kunnen wij gezinnen in Hoevelaken, die in financiële nood verkeren, op weg helpen.

Algemeen doel van deze hulpverlening is mensen de weg wijzen, te begeleiden naar zo zelfstandig mogelijk functioneren in de maatschappij en zo nodig financiële hulpverlening. In noodsituaties is het mogelijk eerst crisishulp te verlenen door geld of goederen te geven. Helaas zijn er nog veel gezinnen in Hoevelaken die deze steun heel hard nodig hebben. Uw bijdrage aan dit doel wordt enorm gewaardeerd!

Zondag 11 mei 2025

Nijkerks Diaconaal Beraad

Het Nijkerks Diaconaal Beraad (NDB) is een samenwerking tussen de verschillende diaconieën van gemeente Nijkerk met als doel elkaar te versterken.

Het NDB heeft bijvoorbeeld mensen opgeleid tot schuldhulpmaatje en die hebben wij al een aantal keren dankbaar in moeten zetten voor gezinnen in Hoevelaken. Ook organiseert het NDB jaarlijks het vakantieproject waarbij gezinnen die om financiële redenen niet op vakantie kunnen, geheel verzorgd een week op vakantie mogen.

Daarnaast deelt het NDB ieder jaar verrassingspakketten uit via de voedselbank en vluchtelingenwerk. Om deze samenwerking te houden is uw bijdrage zeer welkom!

Zondag 19 mei 2025

Voedselbank

Armoede. Het is niet alleen iets van ver weg. Ook in Nijkerk wordt al vanaf 2006 voedsel en kleding ter beschikking gesteld aan degenen die dit het hardst nodig hebben.

Circa 30 vrijwilligers staan elke woensdag klaar om zo'n 100 pakketten samen te stellen en uit te delen aan mensen in Nijkerk,

Nijkerkerveen en Hoevelaken. Daarnaast wordt er kleding gesorteerd en weggegeven en is er op maandag en donderdag voor alleenstaanden een mogelijkheid om voor een zeer gering bedrag gezamenlijk te eten.

De organisatie van de voedselbank (stichting Ezer) is volledig afhankelijk van giften. Die hebben zij nodig om de huur, gas/water/elektra, verzekeringen, onderhoud/brandstof voor de bestelbus en koeling voor bederfelijke waar te kunnen betalen. Uw bijdrage is daarom van harte welkom. Alvast hartelijk dank!

Zondag 25 mei 2025

Hospice Nijkerk

Het Hospice Nijkerk heeft een regionale functie, maar ook mensen van "buiten" zijn welkom.

De doelgroep gasten bestaat uit mensen vanaf 18 jaar bij wie door de arts of specialist is vastgesteld dat er sprake is van een terminale fase met een levensverwachting van korter dan drie maanden.

Onze bijdrage is zeer welkom

Herman Julsing

Workshop sieraden maken

De Veenslag 16, Hoevelaken

13 juni: 10.00 uur
of
19 oktober: 13.30 uur

ledere workshop duurt ongeveer 2,5 uur

Let op:
Een bevestiging in de e-mail = bevestiging van deelname (vol = vol)

wikkelarmband/ketting
kralen geregen op dun rond leer

Je kan kiezen:
een set van vier verschillende armbanden of
een wikkelaarband met kralen geregen op dun rond leer, ook als ketting te dragen

opgeven via: mariskastehouwer@gmail.com
(vermeld voor welke datum je je opgeeft)

kosten: €20,00

Leeftijd: 14 jaar en ouder

www.50jareshof.nl
Eshof Hoevelaken bestaat 50 jaar!
Dat vieren wij met muziek, workshops & exposities
De Veenslag 16, 3871 NG Hoevelaken

Nieuw jasje voor de website – het menu *Kerkdiensten*

Je kunt de vernieuwde website vinden op eshof.pgdeeshof.nl of www.pgdeeshof.nl

De vorige keren heb ik wat verteld over de *menubalk*, het menu *De Eshof*, het menu *Organisatie* en de *footer*. Deze keer wil ik het hebben over het menu *Kerkdiensten*.

In het menu *Kerkdiensten* vind je op dit moment 4 items:

- **Overzicht kerkdiensten:** Een agenda waarin de komende kerkdiensten worden weergegeven, met voorganger, collectiedoelen en bijzonderheden als HA, Cantorij etc.

- **Liturgie:** Misschien verwacht je het niet, maar hier staan vaak ook de **verkondigingen** van de betreffende dienst. En zoals te verwachten kun je hier de liturgie vinden, maar zonder de persoonsgegevens in verband met de AVG. Je

moet wel even klikken op het jaar en de maand.

- **Kerkdienst gemist:** Een rechtstreekse link naar de uitzendingen van de Eshof

- **Collectemunten en QR-codes:** Weet je niet precies meer hoe het werkt, of waar je moet zijn, dan kun je dat hier even nakijken.

Er gaan voorzichtige stemmen op om **het menu *Kerkdiensten* uit te breiden** met informatie over de **Collectiedoelen** en de **Gastpredikanten**. Wat vind je daarvan?

Laat het ons weten op webteam@pfdeeshof.nl.

En dan nog even dit: Wil je weten bij **welke wijk** je hoort? Kijk dan even bij *Organisatie/Wijkindeling*. Daar vind je, als je helemaal naar beneden gaat ook twee documenten. Het kaartje spreekt voor zichzelf. Bij elke wijk staan trouwens een klein kaartje en de namen van de straten die bij die wijk horen vermeld.

Documenten:

[Kaartje wijkgrenzen](#)

[Wijkindeling op straatnaam - juni 2019](#)

← Het kaartje met wijkgrenzen.

Kijk zelf eens rond op eshof.pgdeeshof.nl en bekijk het menu *Organisatie*.

Mis je iets of heb je een opmerking of idee, laat het ons dan weten op webteam@pfdeeshof.nl.

Met vriendelijke groet, namens het webteam, Inge Pie

In de afgelopen tijd hebben we aandacht besteed aan Mission Aviation Fellowship (MAF) met twee collectes en de doos kinderen-voor-kinderen. We sluiten deze actie af. Met de opbrengst kunnen vier vluchten worden gemaakt voor mensen die acute medische hulp nodig hebben.

Toen elke minuut telde voor Serafina

De afgelopen maanden spaarde de Eshof voor medische evacuatievluchten in Timor-Leste, uitgevoerd door Stichting MAF. MAF brengt hulp, hoop en herstel per vliegtuig, juist naar plekken waar geen wegen zijn en hulp ver weg lijkt. De ZWO mocht een mooi bedrag van € 1.000 overmaken voor medische evacuatievluchten. Hiermee kunnen in 2025 vier medische evacuaties worden uitgevoerd in Timor-Leste. Vluchten die letterlijk levens redden, zoals bij de 16-jarige Serafina op het eiland Atauro.

Na de geboorte van haar tweeling Judah en Adah kreeg zij ernstige bloedingen. Haar baby's waren veel te klein en hadden dringend medische zorg nodig. Een gevaarlijke reis per boot over de wilde zee was geen optie. MAF-piloot Joe stond binnen korte tijd klaar. In slechts 15 minuten bracht hij moeder en kinderen veilig naar het ziekenhuis in Dili. Daar kregen ze de zorg die hun levens redde.

MAF bood ook praktische hulp: eten, hygiëneproducten en babykleertjes; onmisbaar voor een gezin dat in alle haast alles had moeten achterlaten. Na een maand mochten Serafina en haar gezonde zoontjes veilig terug naar huis, opnieuw met een MAF-vlucht.

Serafina zegt: "Mijn baby's zijn gezond, ik ben hersteld en we mogen samen naar huis. Wat een zegen!"

Namens MAF en de families die dankzij u geholpen kunnen worden: heel hartelijk dank. Uw betrokkenheid bij ons werk maakt een wereld van verschil.

PS Op de foto ziet u Serafina met haar twee zoontjes en haar moeder op de terugweg naar huis.

Gerwin en Esther

2e collectes voor de komende weken

Op 4 mei: BRIES

De commissie BRIES bestaat uit leden van de Eshof en de St. Paulus geloofsgemeenschap.

Dankzij uw bijdrage is het mogelijk om jaarlijks een programma aan te bieden van gespreksgroepen en thema-avonden.

Op 11 mei: Onderhoud gebouw

De Eshof is een prachtig gebouw en dat willen we samen graag zo houden. De kosten worden flink in de hand gehouden door veel vrijwilligerswerk. (Groot) onderhoud wordt tijdig uitgevoerd zodat we nog veel komende jaren een mooi en veilig Godshuis hebben waar we elkaar kunnen ontmoeten. Uiteraard kiezen we als "Groene kerk" voor duurzame oplossingen. Een aantal van deze projecten is afgelopen jaar uitgevoerd met een prachtig resultaat. Fijn dat u de collecte steunt!

Op 18 mei: Kinderdienst

Voor de kinderen in de basisschoolleeftijd is op een aantal zondagen een gedeeltelijke eigen dienst, waarbij een klein groepje bevlogen vrijwilligers de kinderen verhalen vertelt en met hen tekent en knutselt, zodat Het Woord ook voor de kinderen gaat leven. Met uw gift zijn en blijven er mogelijkheden om materiaal bij Kind op Zondag te gebruiken en knutselspulletjes op voorraad te houden.

Op 25 mei: Onderhoud orgel en piano

In 1997 is het orgel in de Eshof geplaatst, waar het zowel voor de begeleiding van de gemeentezang als voor de ondersteuning van de Eshof cantorij wordt gebruikt. Dit prachtige instrument heeft 13 registers, waaronder twee fraaie tongwerken, verdeeld over 2 klavieren en pedaal. Uiteraard dient zowel het orgel als de piano met regelmaat te worden onderhouden en gestemd. Met uw bijdrage kunnen we blijven genieten van prachtig orgel- en pianospel verzorgd door een team van zeer toegewijde organisten/pianisten.

Op 1 juni: Eredienst

De Bijbelse boodschap leert ons dat wij de opdracht hebben, in navolging van Christus, God en elkaar lief te hebben. Daarvoor hebben we elkaar nodig, ieder met zijn of haar eigen gaven. Dit komt voor een deel tot uitdrukking in de erediensten. Met uw steun aan de collecte kunnen we samen de kosten dragen voor o.a. de vergoeding voor gastpredikanten, vieringen met Maaltijd van de Heer, koffie, thee en limonade na de dienst. En uiteraard worden er ook oecumenische erediensten georganiseerd.

José van Dasselaar

Gespreksgroep 'De toekomst van de kerk' deelt enkele ervaringen

Rondom het boek 'De toekomst van de kerk, essay vol rouw en hoop' werden gesprekken gevoerd in een drietal bijeenkomsten.

Tijdens de 4e bijeenkomst kwam de auteur Aarnoud van der Deijl meedoen in de kring. Het thema is actueel. De schrijver heeft, zoals vele anderen, met diverse strategieën geprobeerd het afnemend kerkelijk/godsdienstig tijt te keren. Toen dat niet goed lukte, probeerde hij het door het te ontkennen, nog wat te marchanderen en uiteindelijk te accepteren. Dat beschrijft hij als zijn rouw.

Maar 'bekeerde' vrienden wezen hem op zijn 'ongeloof' en gaven hem tekenen van hoop. Binnen de gespreksgroep kwamen we al snel tot de vraag: "Oké, de kerk wordt een minderheid, maar hoe staat het met de mensen die daarin nog wel geloven? Wat bezielt ze? Wie bezielt hen, en ons? Die vraag stond centraal in de laatste gesprekken.

Ik geef hier enkele opmerkingen weer uit de 4 gesprekken:

- Dan denk ik: wat ben ik blij dat ik onderdeel ben van deze gemeenschap. En wat gun ik dat ook aan anderen.
- De kerk als religieuze, spirituele gemeenschap heeft een rol als "herkenningspunt" in de wereld. Zowel in de chaos van het nieuws en de lelijkheid van de werkelijkheid, als in het persoonlijke leven (de club waar je je snel thuis voelt als je verhuist). En je hoeft niet te geloven om er wel bij te horen.
- Ik had het gevoel dat al die strategieën gingen over het in stand houden van het instituut kerk. En niet over waar het mij ten diepste om gaat: het samen actief in gesprek zijn.
- Ik zou graag mijn Gods- en geloofservaringen willen delen met anderen en horen wat hun ervaringen zijn.
- Deze groep is een vorm van thuiskomen, wat mij ook bij een gemeenschap als de Eshof houdt.
- In welke mate ervaren we hoger bewustzijn en vinden we daar aansluiting om ons geloof te ervaren? Is het een concreet 'weten' van ons geloof of is het meer 'ervaren'. Daarbij lijkt mij dat geloof verschuift van het weten naar het ervaren; het geloof ervaren door het zoeken/verlangen naar/hopen op.
- Wordt het niet tijd om goed te luisteren naar jongere mensen (dan die er zondags zitten). "Ze willen niet, ze hebben geen tijd, ze komen toch niet" kan een smoes worden om er maar niets mee te doen.
- Mijn idee is dat een kerk die een minderheid vertegenwoordigt beter bij haar Boodschap kan blijven. Want was de kerk niet te groot, te machtig? Is het juist niet goed dat de kerk kleiner is geworden?

Simon Drost

Ds. Ellie Boot de nieuwe predikant in de Eshof:

„Ik denk dat dit de gemeente is waar ik

Door Ben de Graaf

HOEVELAKEN – De beroepingscommissie had zich er al lang en zorgvuldig mee bezig gehouden, maar daags na haar proefpreek mochten ook de gemeenteleden zich uitspreken over het uitbrengen van een beroep op de 31-jarige dominee Ellie Boot. Ondanks dat de discussie gemakkelijk had kunnen verzanden in uiterlijkheden als haar vrouw-zijn, haar samenwonen of haar sierknopje in de neus bleek men vooral geïnteresseerd in inhoudelijke zaken. En de vele gemeenteleden toonden op die avond een opmerkelijke eensgezindheid: bij acclamatie werd toestemming gegeven haar te beroepen.

Natuurlijk is dit enthousiasme Ellie zelf ook ter ore gekomen: „Vanaf de eerste gesprekken met de mensen van de Eshof heb ik het gevoel in een warm bedje te komen, al legt het ook een grotere druk op me om het goed te doen. Maar het geeft me wel vertrouwen en ik denk dat dit precies de gemeente is waar ik in pas.”

Openhartig praat ze over haar jeugd als domineesdochter, haar theologie-studie, haar geloof, haar twijfels en haar persoonlijke zoektocht naar de God, die haar niet loslaat.

Als een echte domineesdochter is ze gewend te verhuizen. Haar levenslicht ziet ze in Gapinge in Zeeland, maar daarna verhuist ze met het gezin mee naar Oudewater, Curaçao, Veenhuizen – „inderdaad, mijn vader was daar predikant in de gevangenis” – en Boven-smilde. Haar ouders scheiden als ze 17 jaar is. Op 18-jarige leeftijd wil ze meer van de wereld zien, ze heeft genoeg van de prestatiedruk op school en ze wil andere mensen ontmoeten. Ze vertrekt voor een jaar naar Amerika en draait daar mee in een Lutherse kerk. Na dat jaar besluit ze eigenlijk zomaar theologie te gaan studeren. Achteraf zegt ze dat er wel een groeiproces aan vooraf is gegaan.

Opgroeïend in een degelijk gereformeerd domineesgezin zag het er niet bepaald naar uit dat ook zij voor de theologie zou kiezen. Op tienjarige leeftijd heeft ze zelfs een uitgesproken hekel aan de wekelijks kerkgang: „Ik vond het op die leeftijd verschrikkelijk om naar de kerk te gaan, maar ja, we moesten. En zeuren hielp niet. En dan vooral de avondmaaldiensten, want die duurden zo lang, en een nevendienst voor de kinderen was er toen nog niet. Ik begon het pas leuk te vinden toen ik zo'n 16 jaar was, omdat ik er toen eindelijk iets van begon te snappen. Toen praatte ik ook regelmatig over de dienst door met mijn vader. De catechisatie vond ik evenwel nog steeds een ramp, maar toch ontstond toen het idee om me er meer in te gaan verdiepen.”

Na Amerika meldt ze zich aan bij de theologische faculteit aan de VU in Amsterdam. Maar waarom theologie?

„Ik was nieuwsgierig en wilde weten wat waar was en wat niet waar, wat goed was en wat slecht. Bij mij leefde de vraag: Wat is er nu waar van de bijbel, hoe moet ik die lezen en hoe begrijp ik wat er staat? En hoe komt het dat mensen naar de kerk gaan, dat mensen in God geloven? Daarnaast is theologie een hele brede studie en een wetenschap, die zich met mensen bezighoudt met aandacht voor psychologie en filosofie. En ik ben altijd erg gericht geweest op andere mensen, dus die kant van de studie trok me ook erg aan.”

„Ik was nieuwsgierig en wilde weten wat waar was en wat niet waar, wat goed was en wat slecht. Bij mij leefde de vraag: Wat is er nu waar van de bijbel, hoe moet ik die lezen en hoe begrijp ik wat er staat? En hoe komt het dat mensen naar de kerk gaan, dat mensen in God geloven? Daarnaast is theologie een hele brede studie en een wetenschap, die zich met mensen bezighoudt met aandacht voor psychologie en filosofie. En ik ben altijd erg gericht geweest op andere mensen, dus die kant van de studie trok me ook erg aan.”

● Twijfels

Nu was het in haar studententijd niet zo dat het volgen van de studie theologie per definitie het persoonlijk geloof versterkte. Eerder het tegendeel was waar. Docenten lieten vaak direct al merken dat de faculteit niet geschikt was om een naïeve manier van geloven overeind te houden en er waren wel studenten die zo in hun zekerheden aangetast werden, dat ze daarom stopten met de studie. Ook Ellie heeft tijdens haar studie momenten gekend dat ze haar geloof in God zo goed als kwijt was.

„Elk geloof kun je wegberedeneren”, zegt ze nu over die periode, „als ik bijvoorbeeld zeg, dat lied met die tekst is zo mooi, dat is voor mij iets van God, dan kan de psychologie zeggen: ja maar, daar maak jij een God van om je dat graag zo wilt zien. De studie was ook onderdeel van een persoonlijke zoektocht en die is nog lang niet afgesloten. Wel heb ik nu de overtuiging dat er een God is die me niet meer loslaat, maar dat wil niet zeggen dat ik geen vragen en geen twijfels meer heb. Verwacht van mij geen pasklare antwoorden. Maar in de bijbel zijn ook veel voorbeelden van mensen die twijfelen en alles niet zo zeker weten. Denk aan Thomas bijvoorbeeld. Maar van God mag dat, Hij accepteert je zoals je bent.”

Tijdens haar studie specialiseert ze zich in de godsdienstsociologie en hierdoor ontdekt ze allerlei mechanismen in de samenleving, die wel geloof opwekken, maar nog geen God bewijzen. Als voorbeeld noemt ze dat kerken in oorlogstijd altijd meer mensen trekken. Daarnaast maakt dit studie-onderdeel haar duidelijk dat het soort geloof dat iemand bezit voor een groot deel bepaald wordt door afkomst en omgevingsfactoren. „Als je je daarin verdiept blijft er soms niet veel van je geloof over”, zegt ze terugkijkend, maar desondanks komt ze nu met een duidelijke geloofsbelijdenis:

„Het heeft ook alles met vertrouwen te maken, en met het loslaten van de wens dat je alles wilt doorzien en alles wilt begrijpen. Eigenlijk komt het er op neer dat je de wens moet loslaten om over God te beschikken, dat het geen kwestie is van 'even op de knop drukken om weer wat van God te merken'. Wat me gaande houdt is de gedachte dat Hij me gewoon niet loslaat.”

Voor haar eind-scriptie gaat ze naar Italië en onderzoekt ze hoe een kleine, protestantse gemeente, de Waldenzenkerk geheten, zich staande houdt temidden van een overwegend katholieke omgeving. Zo ontdekt ze factoren, die zowel zo'n minderheidskerkje afbrokkelan als helpen opbouwen. Na het afsluiten van haar studie in Amsterdam in februari 1992 vraagt de Waldenzenkerk haar weer naar Italië te komen om daar te werken. Dit is haar eerste, zelfstandige baan als predikant. Als ze net weer een paar maanden terug is in Amsterdam, trekt de advertentie van de Eshof uit Hoevelaken haar aandacht.

● Ideale collega

Ze laat zich louter positief uit over de werkwijze van de beroepingscommissie van de Eshof; deze heeft volgens haar netjes en zorgvuldig gehandeld. De mensen die ze tot nu toe in haar nieuwe werkring heeft ontmoet, vindt ze „warm en sympathiek”. En ook de samenwerking met ds Monshouwer ziet ze met vertrouwen tegemoet. Ellie: „Ik zie er naar uit om een collega te hebben, dat ontbrak eraan in Italië. Ik heb een paar goede gesprekken met Dirk Monshouwer gehad. Hij is rustig, een beetje onderkoeld, heel alert en organisatorisch heel sterk. Ik denk dat hij me ruimte geeft binnen de gemeente en hij geeft me het gevoel dat hij er is als ik hem nodig heb. Daarnaast weet hij verschrikkelijk veel van de bijbelse theologie en soms vraag ik me wel eens af of het niet te moeilijk is wat hij in zijn preek allemaal zegt. Maar hij lijkt me ideaal als collega.”

Ellie is ook een overtuigd voorstandster van de Samen op Weg-gedachte. Ze is dan ook blij dat dit proces in de Eshof reeds is afgerond en dat ze daar haar energie niet meer in hoeft te steken. Ze is oecumenisch ingesteld, maar het is niet haar uiteindelijke doel te komen tot één grote moederkerk; dat zou maar het gevaar van strengere regelgeving en dogma's inhouden. En tijdens haar opleiding had ze al een hekel aan dogmatiek: „Je verdiepen in heren die precies weten hoe de drieëenheid in elkaar steekt, nee dat trok me niet.”

in pas "

„Het gaat er meer om,” zo gaat ze verder, „dat kerken elkaar wederzijds leren accepteren, dat ze elkaar niet alleen verdragen, maar dat ze respect hebben voor elkaars gedachten-goed. Een kerk of predikant moet voorzichtig zijn met moraliseren en zeker met veroordelen, want je gaat al gauw op de stoel van God zelf zitten. Daarbij, de manier waarop iemand gelooft wordt voor een groot deel bepaald door de omgeving waarin hij opgroeit. Daar iemand op veroordelen is net zo iets als hem verwijten dat hij geel of zwart is. Begrip en tolerantie, daar gaat het om, en dat voorkomt ook dat je zelf te eng gaat denken. De bijbel is volgens mij niet zozeer een boek dat door God gedicteerd is, maar is een neerslag van ervaringen van mensen met God. De bijbelverhalen bestrijken een lange periode en soms zijn verhalen pas duizend jaar nadat ze gebeurd zijn opgeschreven met een bepaalde bedoeling. En die bedoeling proberen we te snappen, maar we hebben als christenen niet de waarheid in pacht. We moeten het gesprek met andere meningen niet uit de weg gaan.”

● Brede belangstelling

Ellie Boot heeft een brede belangstelling voor haar werk en hoopt zich all-round te kunnen ontwikkelen. Onderdeel van haar studie was het vak vormingswerk, waarin ze ook is afgestudeerd. De jeugd heeft dan ook haar speciale belangstelling. Maar ze interesseert zich ook voor de liturgie binnen de dienst. De eredienst vindt ze „een centraal moment in de week waarin je met elkaar iets probeert te beleven van hoop in een verscheurde wereld”. Direct nadat ze dit gezegd heeft, verontschuldigt ze zich met een royale lach: „Maar dit is bijna liturgisch vakjargon, nog even en ik kan het niet meer zeggen.” Door haar mensgerichte interesse houdt ze ook van de pastorale kant van haar werk.

Wel zullen de mensen in haar omgeving rekening moeten houden met een handicap, waar ze al van kindsbeen af mee behept is. Ze is namelijk gehoorgestoord en hoort maar 40 procent van het totale geluid. Ze draagt twee gehoorapparaten en als er veel achtergrondherrie is gebruikt ze een klein microfoontje. Lage tonen hoort ze beter, reden waarom ze mannen beter verstaat dan vrouwen. Omdat ze altijd op de mond van de spreker let, maken baarden en snorren het haar moeilijker. Bij collega Dirk is dat volgens haar geen probleem, want die praat duidelijk. Mensen hoeven niet hard tegen haar te praten, want het volume kan ze regelen op haar gehoorapparaten. Ze heeft ondanks haar lichte handicap altijd gewoon normaal gefunctioneerd, alleen bij kringgesprekken moet ze ervoor zorgen, dat ieder op zijn beurt spreekt. Gelukkig kan ze ondanks haar gehoorstoornis wel van muziek genieten. Ze houdt van klassieke muziek, van Händel en Mozart bijvoorbeeld, maar ook van kerkmuziek en van Dire Straits.

Ze zet haar tweede flesje pils aan haar lippen als het gesprek komt op uiterlijkheden en de representatieve kant van haar predikant zijn. Trouwen of samenwonen valt daar

„Ik hoop dat ik erin zal slagen dat mensen zich vertrouwd bij mij voelen”

(foto: Jan Pit)

onder, wat haar betreft. Zelf woont ze samen met een vriend, die ook afgestudeerd is in de theologie en werkzaam is op de universiteit. „Trouwen of niet is een uiterlijkheid als je bedenkt hoe je met die ander omgaat. Dat moet integer zijn, die moet je niet kwetsen of in de steek laten, daar gaat het om.”

En de vrouw in het ambt?

„Ik zie niet in waarom niet. In de zestiger jaren is het ambt opengesteld voor vrouwen, ik heb de harde strijd daarover dan ook niet meegemaakt. Het is nu allemaal al zo gewoon.”

Man hoofd van het gezin?

„Nee, nee, wat dat betreft ben ik een beetje ketters hoor. Ik denk dat je de bijbel zo niet mag interpreteren, de meeste verhalen zijn vanuit een mannenwereld geschreven toen.”

Haar sierknopje in de neus?

„Ja, misschien zegt de jeugd wel dat ik populair probeer te doen, maar serieus, ik heb dat ding al in vanaf mijn 22ste, dus laat ik hem lekker zitten. Een mens hoeft zich niet anders voor te doen dan hij is. Dat is een hele bijbelse gedachte. Ik zou trouwens door de mand vallen als ik niet mocht zijn zoals ik me voel. Dat zou ik niet lang volhouden. Het is belangrijk dat mensen zichzelf leren kennen en

ook durven zo te zijn. Dit uitstralen zie ik dan meer als de representatieve kant van het predikant zijn.”

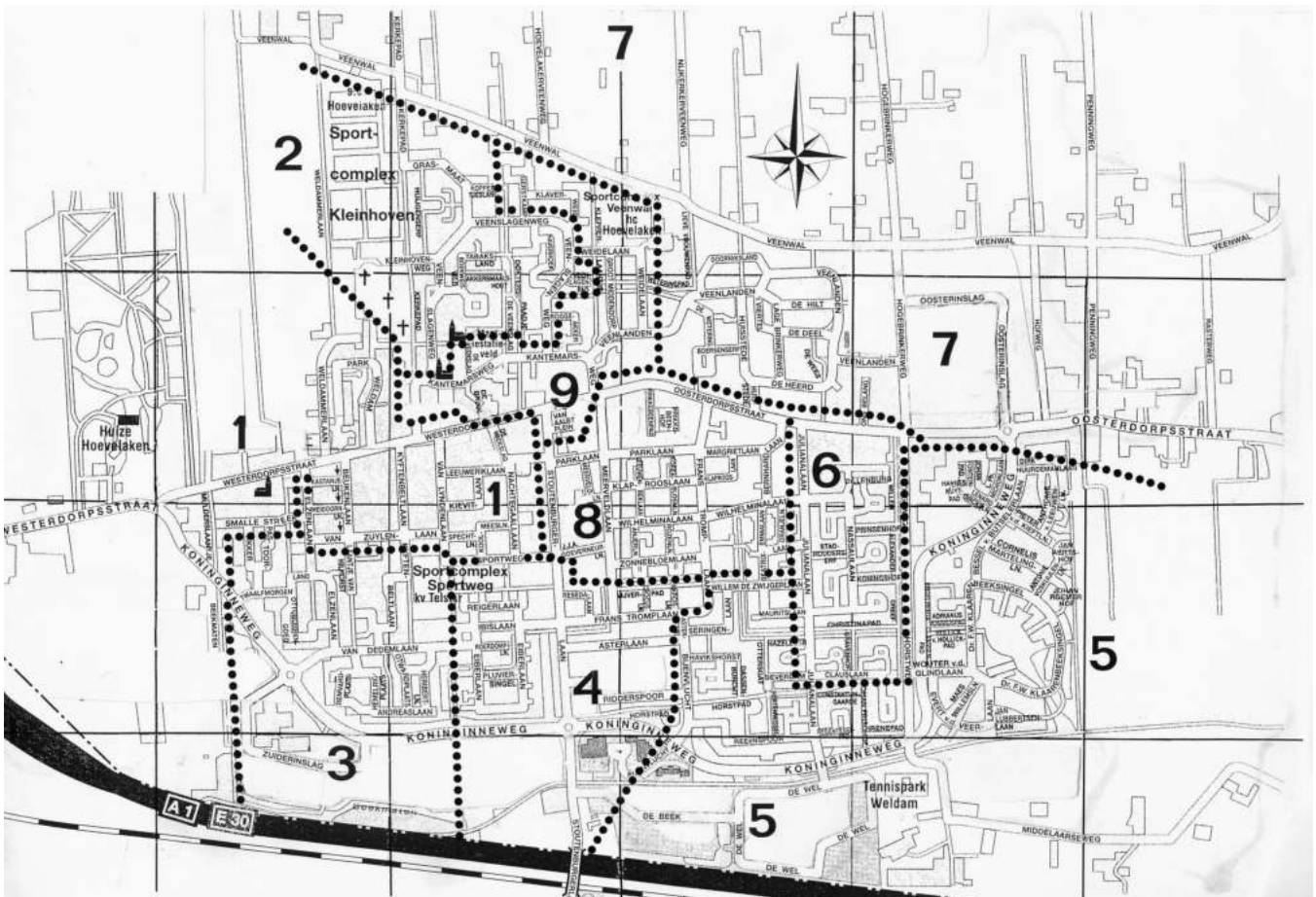
Ze zal dan ook proberen in haar nieuwe gemeente de individuele mans tot zijn recht te laten komen.

„Ik hoop dat ik erin zal slagen dat mensen zich vertrouwd bij mij voelen en dat ik ze misschien een handje kan helpen om samen een stukje van God te vinden. Een gemeenschap zijn, elkaar ontmoeten, samen geloof en God ontdekken, daar wil ik me voor inzetten.”

In korte tijd is er bij haar al een grote affiniteit gegroeid met de Eshof en Hoewelaken. Op de vraag of ze haar functie in de Eshof als een roeping ziet, antwoordt ze voorzichtig:

„Nou een roeping, het is wel zo dat ik steeds minder in toeval geloof, maar ik vind het eng om overall maar zo de hand van God in te veronderstellen. Daar is al zoveel ellende mee teweeg gebracht; iemand verliest bijvoorbeeld een kind door een ongeluk en daar zou dan de hand van God achter zitten. In ieder geval, ik besef dat het niet altijd gemakkelijk zal zijn, maar ik heb er alle vertrouwen in dat het goed zal gaan. Ik ga in ieder geval mijn best doen!”

Kaartje met wijkgrenzen

Terugblik op 50 jaar De Eshof

Verbindend, een tehuis voor God-zoekenden en meelevendheid

Bram van Gent verhuisde in 1962 met zijn gezin van Amersfoort naar Hoevelaken. Omdat er in Hoevelaken geen Gereformeerde kerk was, kerkte de familie Van Gent in Amersfoort of in Zwartebroek. Vanaf de zestiger jaren van de vorige eeuw kwamen er nieuwbouwwijken in Hoevelaken en groeide het aantal inwoners gestaag. De nieuwe inwoners, voor zover kerkelijk betrokken, voelden zich meer aangetrokken tot de Hervormde deelgemeente in Hoevelaken of de Gereformeerde kerk van Hoevelaken (deelgemeente van Zwartebroek). Bram van Gent en Wim Uiterwijk, mannen van het eerste uur, stonden voor flinke uitdagingen om een zelfstandige Gereformeerde kerk in Hoevelaken te realiseren. De pioniersgeest was volop aanwezig.

‘Het eerste contact met de kerkenraad van Zwartebroek kwam snel tot stand. De bedoeling was om te beginnen als deelgemeente van Zwartebroek. Wij, Wim en ik, hadden regelmatig gesprekken en namen ook deel aan de kerkenraadsvergaderingen.

En zo startte in 1965 de Gereformeerde deelgemeente in Hoevelaken, met diensten in De Stuw. Ook de Hervormde deelgemeente maakte vanaf 1967 gebruik van dit gebouw, zodat er afspraken gemaakt moesten worden over de tijden van aanvang. Er waren goede contacten over en weer. Ik bewaar goede herinneringen aan Johan van der Wind, die initiator was. Er was in die tijd een gespreksgroep, waar Johan en ik deel van uitmaakten,' zo vertelt Bram. Gereformeerd Hoevelaken werd zelfstandig en dominee Meynen werd de eerste Gereformeerde predikant in Hoevelaken.

In 1970 ontstaan er plannen om een eigen kerkgebouw te stichten, in samenwerking met de Hervormde wijkgemeente en de Paulusparochie. In het realisatieproces van de plannen is de Paulusparochie uiteindelijk afgehaakt. In 1975 wordt het gebouw De Eshof in gebruik genomen, voornamelijk met gescheiden diensten. Ook dominee Monshouwer deed zijn intrede als hervormd predikant.

Moeilijk om iedereen mee te krijgen

Bram van Gent zegt: 'De jaren 80 van de vorige eeuw waren roerig en dat leidde tot veel onvrede bij een aantal kerkleden. Eén reden is gelegen in de opvattingen en preken van dominee Monshouwer. Ook in deze tijd was ik voorzitter van de kerkenraad. Er werd een federatiecommissie in het leven geroepen om het Samen op weg-proces in kaart te brengen. In 1987 was het Samen op weg-proces een feit en werd het door de Classis erkend. Helaas verlieten zo'n 20 tot 25 gezinnen de kerk en schreven zich in bij de Gereformeerde kerk in Zwartebroek. Ik kreeg gezondheidsproblemen en voelde mij genoodzaakt een streep te trekken en terug te treden als voorzitter. Problemen op het werk bij Stork Amersfoort (ontslag van personeel) hakten er stevig in, ik had daar een functie in het management en ik moest beslissingen nemen die emotioneel zwaar bleken te zijn. Bovendien heeft het kerkenwerk ook zijn tol geëist, want het bleek moeilijk in het Samen op weg-proces iedereen mee te krijgen en het gesprek open en gaande te houden. Ik heb veel functies in de kerk mogen bekleden ondanks mijn drukke baan. Je bent er mee opgegroeid en de jeugdvereniging heeft een belangrijke basis gelegd.'

Gesprekken bij het koffiedrinken

De saamhorigheid van de Eshof spreekt Bram erg aan, want er worden veel activiteiten georganiseerd en er zijn vernieuwende gedachten. 'We staan open voor iedereen. Mensen zijn bij ons welkom. Ook al kom je niet vaak in de kerk en wil je je kind toch laten dopen. Binnen de kerkdienst vind ik een goede preek erg belangrijk en natuurlijk geniet ik van de liederen en het orgelspel. Helaas kon koffiedrinken na de dienst door Corona tijdelijk niet doorgaan. Persoonlijk vond ik het heerlijk om na de dienst met een groepje mannen lollige en leuke gesprekken te hebben. Het was een vaste kern en natuurlijk ging het ook wel eens over de preek.'

Hartverwarmende contacten

Bram voelt zich een echte Eshoffer. Van bloedgroepen (hervormden of gereformeerden) merkt hij niets meer. De Eshof als één grote familie. Af en toe komen de wijkdames langs met een bloemetje of zo maar voor een praatje. Zijn vrouw Renny zong in de cantorij en ook vanuit die hoek zijn er goede contacten. Tijdens het interview toont Bram een envelop met kaarten, die hij kreeg na het overlijden van zijn vrouw Renny. 'In één woord hartverwarmend! De Eshof verbindt, is een tehuis voor God-zoekenden en leden zijn heel meelevend. Dat houdt mij staande. Ik volg de kerkdiensten online en geniet ook van Friese kerkdiensten. Ik bid en dank dat ik er nog ben en haal inspiratie uit de Bijbelse verhalen en ontmoetingen met kerkleden. Met Palmпасen genoot ik van een prachtige dienst uit Friesland, met een mooie preek en dat betekent veel voor me.'

Alex Hollestelle

Kunst uit het dorp: Expositie met lokale kunstenaars

Vlnr: Kees van Rietschoten, Wies Verploegh, Nicole Weddepohl en Lilian Wagt

27 april is alweer de vierde expositie geopend in de Eshof. Tot en met 18 mei is de Eshof zaterdag- en zondagmiddag geopend van 13.30 – 16.30 uur. Iets andere openingstijden dus! Dit keer weer vier heel verschillende kunstenaars. Kees van Rietschoten, Nicole Weddepohl, Lilian Wagt en Wies Verploegh hebben hun kunstwerken naar de Eshof gebracht.

Nicole Weddepohl

'Ik schilder sinds augustus 2022, dus dat is nog vrij kort. Daarvoor nog nooit een kwast aangeraakt. In dat jaar ben ik afgekeurd wegens een spierziekte dus ik zocht een nieuwe invulling. En gelukkig heb ik dat gevonden in het schilderen. Ik ben er veel mee bezig, volg regelmatig workshops en heb les. >>>>>>

>>>> Ik probeer mezelf steeds te verbeteren. Ik ga uitdagingen aan en geniet er optimaal van.

Door de spierziekte is mijn fijne motoriek niet zo heel fijn, dus mijn schilder-kunsten zijn over het algemeen wat grover van opzet.

Ik heb (nog) geen vaste stijl. Ik ben nog zo lerende dat ik alles leuk vind om uit te proberen. Van landschappen met olieverf tot portretten en grappige dieren (met name poezen) met acrylverf. Ik leer alle stijlen door elkaar en dat maakt het ook zo leuk. Ik pik alles snel op en ontwikkel mijn schilderkunsten rap.

Wat al mijn schilderijen absoluut hebben is kleur! Ik hou van kleur, ik hou van lachen, ik hou van de natuur, van de mooie momenten. En dat probeer ik in al mijn schilderijen weer te geven. Ze mogen iets vrolijks uitstralen, waardoor je blij wordt als je ernaar kijkt. Kortom: ik ben veelzijdig, vind alles leuk, ben enthousiast en geniet van een leeg doek waar een verhaal op gaat ontstaan.”

Kees van Rietschoten

Met deze kunstenaar kunnen we “Kunst uit het dorp” bijna omdopen tot “Kunst uit de Eshof”. Want Kees van Rietschoten zal met zijn Glas in Lood aanwezig zijn tijdens de vierde expositie.

“Ik houd ervan om de oude technieken van glas in lood in een nieuw jasje te steken. Mijn

inspiratie haal ik van uit de natuur. Het licht laat zien hoe bijzonder het glas is. Werken met glas in lood, het spel van glas en licht, het creatieve proces, glas zetten in lood het heeft me gegrepen en niet meer los gelaten.”

Lilian Wagt

Lilian haar kunstvorm is houtdraaien. Zij maakt stukken van hout dat in de omgeving gevonden wordt. Zo kan een schaal of vaas zomaar gemaakt zijn van een boom uit het Hoevelakense bos of uw eigen tuin.

Het meeste werk van Lilian zijn vazen, maar zij maakt ook in opdracht urnen. Noesten, groeven en tekeningen van het hout maken ieder stuk uniek. Haar werk typeert zich door ruigheid voor het oog en zachtheid voor de handen.

Wies Verploegh

Wies Verploegh schildert.

“Ik kan me nu weer verliezen in de bloeiende bermen die er aankomen, ieder seizoen is anders”. De werken van Wies in de Eshof zullen voornamelijk landschappen zijn. Maar zij heeft heel veel verschillend werk gedaan. Onder andere veel portretten in opdracht. Haar werk voor ASLOS betekende: veel aquarellen van sportfiguren maken. Een zeer gevarieerd kunstenaar, die al vanaf 1963 na haar afstuderen aan de kunstacademie, aan het werk is.

Sierou de Vries

Op 17 mei reünie in De Eshof

Religion Singers maakten samen 'magische muzikale reis'

In verband met 50 jaar Eshof organiseren The Religion Singers op 17 mei een reünie in De Eshof. Ze zingen dan ook weer enkele nummers. Als er genoeg leden beschikbaar zijn, zingen ze deze liederen tijdens de reguliere dienst in de Eshof op 25 mei.

Van 1968 tot 1986 maakten meer dan 130 jongeren deel uit van The Religion Singers. De leden van deze gospelgroep maakten samen een 'magische muzikale reis' met hechte vriendschappen en muzikale hoogtepunten. In 1977 namen ze zelfs een LP op onder de titel We must believe. De 650 exemplaren gingen grif van de hand, de LP is nu een collectors item.

Oprichter en dirigent Riet van Deuveren en Sipko van Gent - die in 1980 het dirigeerstokje van haar overnam - halen herinneringen op.

Briefjes

Eind jaren '60 ging Riet met haar man Max naar de Ontmoetingskerk in Amersfoort. Ze hoorden daar een jongerenkoor zingen. Riet genoot hiervan en dacht: kunnen we dit in Hoevelaken ook niet doen? Ze deelde briefjes uit tijdens de kerkdienst van de gereformeerde kerk en wijkgemeente, toen nog in dorps huis De Stuw aan de Meerveldlaan. Er meldde zich welgeteld één meisje. Dat meisje haalde er weer nieuwe belangstellenden bij – de volgende keer stonden bij Riet thuis vijf deelnemers rond de piano.

Aanbellen Van Lijndenlaan

Het ledental groeide. Het koor ging op vrijdagavond oefenen in de Kyftenbeltschool. Daar stond ook een piano. Riet merkte wel dat ze 'handen tekortkwam'. Én dirigeren én pianospelen was lastig. Ze had een pianist nodig. Riet: 'Ik liep over de Van Lijndenlaan en zag door een raam een piano staan. Ik belde aan en vroeg of degene die op die piano speelde ook ons koor zou kunnen begeleiden. Deze man verwees me door naar George Meijer. Jarenlang was dat onze vaste pianist.'

Alleen mét drummer

Gaandeweg werden meer muzikanten aan het koor toegevoegd. Zo speelde Sipko van Gent basgitaar, zijn zus Jolanda dwarsfluit, Gouke Goedhart gitaar en Cees van de Capelle drum. Gert Timmerman zat 'aan de knoppen'. 'We hebben weleens een verzoek gehad om in een kerk te spelen, maar dan zonder drummer,' vertelt Riet. 'Het optreden ging niet door, zonder drummer traden we niet op. We speelden gospels, met veel ritme, dat sloeg aan. Later hadden we ook Nederlandstalige nummers en door onszelf geschreven liederen op ons repertoire.'

Trip naar Duitsland

Veel optredens volgden, in en buiten Hoevelaken. In de Eshof en Sparrendam (met George Webb), maar ook

jaarlijkse optredens op de Wilhelminaschool in Amersfoort – de 'school van Cees van Duijn' – en de Willem Arntz Hoeve in Den Dolder. Vooral een trip naar Duitsland staat nog in het geheugen gegrift. Sipko: 'We kampeerden in Sauerland bij een boer. We zongen op zaterdag tijdens een mis in een katholieke kerk en daarna op een Schützenfest waar de nodige schnapps langskwam. Op zondagmorgen traden we met een wat katterig hoofd op in een protestantse kerk.' Riet: 'We waren echt een vriendengroep. Geweldige tijd.'

Meerdere huwelijken

Na het oefenen op vrijdagavond toog het hele koor naar de soos in 'het Padvindershok', aan het eind van de Veenwal. Op oudjaarsavond ging bij Riet en Max een bierpul rond met goedkope wijn (Liebfraumilch) en het seizoen werd stevast afgesloten met tent en vouwwagen. Sipko: 'We noemden dit ons Gospelweekend in Garderen. Er zijn uit deze vriendschappen meerdere huwelijken ontstaan, waaronder dat van mezelf.'

Reünie

Alle reden dus om elkaar na zoveel jaren weer eens te ontmoeten. Sipko van Gent, Greet de Vries en Jolanda van Gent, met ondersteuning van Riet van Deuveren en Marjan Beitler-van Hunen, proberen iedereen te benaderen voor de reünie op 17 mei. Ze hopen dat genoeg mensen beschikbaar zijn om op 25 mei enkele liederen te zingen tijdens de reguliere dienst in De Eshof. Ze hebben tot nu 120 mensen bereikt, 45 mensen hebben zich al aangemeld. **Het comité roept leden op die nog niet benaderd zijn, zich te melden via het e-mailadres religionsingers@gmail.com.**

Ben de Graaf

Oproep Bloemenfonds

Lieve mensen, en weer is er een jaar voorbij. Met vreugde en verdriet en soms gewoon een beetje aandacht of een felicitatie. En hoe fijn is het om dit van een bloemetje vergezeld te laten gaan. En... hoe feestelijk is het om de kerkdienst op te fleuren? Maar dit gaat helaas niet voor niets en daarom vragen we weer jullie bijdrage voor het bloemenfonds. Wil je je (gulle) gift overmaken op: NL 66 RABO 0302 21380 13 t.n.v. PG De Eshof inzake bloemenfonds. Bedankt namens alle ontvangers, misschien jij zelf wel een keer...

Lieve bloemengroet van Lies en Joke

Moed, pionieren en archiveren

Een impressie van de Generale Synode van 10 en 11 april 2025.

Spreeken van de kerk

‘Laten we moed hebben.’ Met deze woorden eindigt de speech waarmee dr. Kees van Ekris zijn benoeming tot scriba van de PKN aanvaardt. Zijn toespraak is het lezen waard, zie de website van de PKN.

M.i.v. 1 juli zal hij deze taak overnemen van dr. René de Reuver. Daarmee wordt hij o.a. ‘het gezicht van de kerk’ in het optreden van de PKN in de samenleving.

Moed is ook nodig bij het ‘spreken van de kerk’. In groepen heeft de Synode gesproken over dit onderwerp. Want, wanneer moet de kerk spreken, over welke onderwerpen en namens wie spreekt zij dan? Want de belangen en standpunten van dhr. A. kunnen tegenovergesteld zijn aan die van mw. B. Dat is in de plaatselijke gemeente te ervaren en zo ook in de landelijke kerk.

Ds. Wessel, secretaris van de Raad van Kerken, benadrukt voorzichtigheid in het kerkelijk spreken. Hij noemt dit spreken als een ‘waagstuk’ en geeft enkele richtlijnen: ‘Doe wat je zegt, spreek met kennis van zaken en spreek vanuit het perspectief van de Nieuwe Wereld, met mededogen en richtinggevend.

Op andere wijze heeft de Synode ook gesproken door definitief vast te stellen dat er geen ‘tweede kans’ is voor wie vanwege ernstige misdragingen uit het ambt is gezet. Deze persoon wordt het niet toegestaan om later opnieuw een kerkelijk ambt te aanvaarden.

Pioniersplekken

In meerdere plaatsen zijn vanuit de PKN pioniersplekken ontstaan. In 2019 gaf de synode toestemming dat een pioniersplek een nieuwe kerngemeente kan worden. Een kerngemeente is een lichtere vorm van gemeente-zijn. Na vijf jaar blijkt dat dit slechts op 4 plaatsen is gebeurd. Dit is te weinig om nu al tot een besluit te komen over de toekomst van deze opzet. Uit de eerste inventarisatie blijkt dat er heel wat eisen - mogelijk te veel - worden gesteld aan een pioniersplek om kerngemeente te worden. Verder is het voor een zendende gemeente ook niet eenvoudig om een pioniersplek los te laten.

De Synode besluit om het Team Landelijk Pionieren meer tijd te geven voor een evaluatie.

Archiefbeheer

Dr. Fred van Lieburg vroeg aandacht voor goede archiefzorg in gemeenten, classes en op landelijk niveau. O.a. door het samengaan van kerken is veel informatie verdwenen. Op de site van de PKN is advies te vinden voor goed archiefbeheer.

Hierbij een paar kleine berichtjes van de scriba over benoeringen in de classicale vergadering van 22 april 2025

Op deze wijze laten we weer iets van ons horen en het betreft allemaal mensen die in onze classis aan het werk zijn.

Beroepen geestelijk verzorger

Ds. Marijn Rohaan werkt als geestelijk verzorger in het St Jansdal Ziekenhuis in Harderwijk. Zij heeft gevraagd om een kerkelijke zending vanuit de classicale vergadering Veluwe. Op 22 april heeft de classicale vergadering ingestemd met haar verzoek. Dat opende de weg om haar te beroepen en dat is gebeurd op 23 april. Zij heeft het beroep aangenomen. De verbintenis zal plaatsvinden in de kapel van Ziekenhuis op 22 juni. De kerkelijke zending houdt in dat de classicale vergadering een band aangaat met de geestelijk verzorger en dat er jaarlijks een gesprek plaatsvindt.

Benoemen visitator

Het classicaal college voor de visitatie Veluwe heeft gevraagd om ds. Gerrit Heuver uit Heerde te benoemen als visitator. De classicale vergadering heeft daarmee ingestemd en de benoeming gaat in op 23 april voor een periode van vier jaar. Een visitator heeft tot taak om gemeenten bij te staan en onderzoek te doen als er spanningen zijn om deze op te lossen zodat het kerkelijk leven weer met stichting kan verlopen.

Benoemen stuurgroep lid

De classicale vergadering is vorig jaar een relatie aangegaan met de pioniersplek bij de Hezenberg in Hattem. Er is een gezamenlijke stuurgroep waarin twee personen door de classicale vergadering worden benoemd. In de vergadering van 22 april is Dorothee Berensen-Peppink uit Voorthuizen benoemd naast ds. Jeannet van Doorn uit Ermelo. Dorothee werkt als studentenpastor in Wageningen en heeft een ruime ervaring op het gebied van omgaan met verschillende doelgroepen en een rijke theologische bagage.

Afscheid afgevaardigde

Ds. Gert de Kok was op 22 april voor het laatst als afgevaardigde aanwezig omdat op 11 mei afscheid neemt van de wijkgemeente Kapel Hulshorst in Nunspeet. Hij heeft een classiskaars gekregen met daarbij een persoonlijk woord als dank voor zijn inzet. Hij vertrekt naar Hervormde gemeente de Hoeksteen in IJsselmuiden. En daarmee ontstaat een lege stoel...

*Namens de afvaardiging Classis Veluwe
Jolanda Aantjes, ouderling (kerkelijk werker)*

Gerrit Bok, scriba

Gastpredikanten in mei en begin juni

11 mei - René Rosmolen (Hoogland)

Op 11 mei zien we een bekend gezicht in de Eshof. René Rosmolen gaat dan voor. René is een van de gewaardeerde gastvoorgangers die elk jaar bereid zijn om een paar keer naar Hoevelaken te komen. René woont in Hoogland en gaat nog regelmatig in kerkdiensten voor b.v. in de Bergkerk in Amersfoort.

1 juni - Jan de Vries (Eemnes)

Op 1 juni gaat Jan de Vries uit Eemnes voor. Jan is geen onbekende in de Eshof. In 2022 was hij voor het laatst onze gastpredikant. Zijn zoon Lodewijk is bekender. Als dirigent van Free en als muzikaal leider van de musical 'As it is in heaven' heeft hij vele voetstappen in de Eshof staan. Jan was tot voor kort geestelijk verzorger bij Sherpa, een instelling voor mensen met een beperking. Sinds kort geniet hij van zijn emeritaat.

Frits Harmsen

Colofon

Rondom 'de Eshof' is het kerkblad van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken. Het verschijnt 10 keer per jaar.

De Rondom is in de eerste plaats bestemd voor de leden van de kerkelijke gemeente en daarnaast voor een ieder die kennis wil nemen van de activiteiten binnen 'de Eshof'. De Rondom voorziet de lezer van algemene informatie over het gemeentelven en is tevens een platform voor gemeenteleden om zaken betreffende kerk en geloof te delen.

Redactie

Inge Pie, Ad Ritmeester, Herman Wieser en Jan van de Kuilen

Distributie

Annie en Frans Hanse

Inleverdata

Inleverdatum voor het juninummer is

dinsdag 27 mei 2025

Inleverdatum voor het dubbelnummer juli-augustus is
dinsdag 24 juni 2025.

Kopij inleveren bij: rondomdeeshof@gmail.com

Rondom digitaal?

Wilt u de Rondom ook digitaal, of alleen digitaal ontvangen dan kunt u dat aan de redactie kenbaar te maken door een mail te sturen aan: digitale.rondom@gmail.com

Stelt u geen prijs op de Rondom, geef dat dan a.u.b. door aan digitale.rondom@gmail.com We verwijderen dan uw adres uit het bezorgbestand.

Rondom op de website

Op de website van 'de Eshof', www.pgdeeshof.nl is een kleurenversie van de Rondom beschikbaar. Hierin zijn echter de privacygevoelige delen weggelaten.

Eshof Nieuwsbrief

Hierin informeren we u wekelijks over alles met betrekking tot de kerkdiensten en de activiteiten in de Eshof voor die week.

Wilt u ook graag de nieuwsbrief ontvangen?

Geef u op bij: nieuwsbriefeshof@kpnmail.nl

Uitgelicht: de cantorij

In deze nieuwe rubriek belichten we onderdelen van onze geloofsgemeenschap. Deze maand: de cantorij.

Wim, Herman, Harmen, Simon, Jan, Kees, Evertjan, Tom (-/-Evert)
Ineke, Marjolein, Tineke, Hetty, Joke, Janneke, Greet, Els
Dicky, Lindy, Zwaantje, Anna, Lenie, Janneke, Annie, Dinie

